

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quonam pacto Valens in haeresim deflexerit. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

sitè norint, sermones spirituales audire vix aut ne vix quidem ferunt. Itaq; tu, quæso, dic mihi, qua ratione affirmatis, & spiritum contrarium recedere à vobis, & sancti spiritus gratiam aduentare. His verbis senex ille delinitus, venenum occultatum exprompsit vniuersum, dixitque diuini baptismatis lauacrū, his, qui eo tincti erant, nihil omnino prodesse, sed solas preces ardētes dæmonē in animis habitantē expellere. Nam singulos, qui eduntur in lucē, ex primo parente, vt naturā, ita dæmonū seruitutē traxisse. Quibus ex animis oratione expulsis, spiritū sanctū deinceps accedere, suāq; præsentia tū sensibus, tū visui ostēdere, & nō corpus solum perturbationum motibus liberare, verū etiam animū inclinatione ad deteriora profus eripere, adeo vt de cætero neque ieiunio opus sit ad corpus coercendū, neque doctrina ad refrenandam eius libidinem, & ad danda præcepta, quibus recta viuendi via incedere discat. Et qui fit huius rei compos factus, non modò à lasciuis corporis concitationibus liberum fore, verū etiam præuidere futura, & sanctam trinitatem oculis cernere. Itaque diuinus ille Flauianus, fœtido isto fonte effosso, & impiis eius riuulis patefactis, miserum senem sic affatur: O malis diebus onuste & inueterate, tuum ipsius os te coarguit, haud ego: tua labia contra te testimonium dicunt. Itaque erroris morbo relecto, Syria exacti erant illi quidem, sed in Pamphiliam profecti, eam eadem pernicie referferunt.

Quonam pacto Valens in hæresim deflexerit. CAP. XI.

IAm verò ad reliquam historiam veniam, & tempestatē, quæ multos fluctus, eosque turbulentissimos in ecclesiis excitauit, primum explanabo. Nam Valens potitus imperio, quanquam primò doctrinæ apostolicæ ornamentis decoratus, cum Gotthi Istrum traiecissent, & Thraciā popularentur, consilio inuito de colligendo exercitu, & bello contra eos suscipiendo, non putauit sibi consentaneū, vt nudus diuina gratia expeditionem faceret, sed se perfecta sacrosancti baptismatis armatura tegetet, idque præclare & sapienter admodum. postea tamen & nimia animi mollitie diffluere,

diffluere, & veritatem aperte prodere cœpit: idemque ei accidit misero, quod primo nostro parenti Adam. Nā verborū lenociniis coniugis suæ delinitus, in seruitutē datus est, & factus non captiuus solum, sed etiā muliebriū verborum fallaciis obsequens. Siquidem illa erroris Ariani laqueis ante irretita, maritum in eosdem inducere laborauit: cuius hortatu in horrendum blasphemiæ barathrum præcep̄s cū ea deiectus est. Eudoxius autem, qui adhuc ecclesiæ Constantinopolitanæ clauum tenebat, non vt eam rite gubernaret, sed tanquam nauem vndis obrueret, hos non modò in hunc induxit errorem, verùm etiam eidem consecrauit.

*Quomodo Episcopus qui virtute maximè
pollebant, extorres fecerit.*

CAP. XII.

Eodem tempore igitur, dum Valens sacro baptismatis initiatur mysterio, Eudoxius eum miserum obstringit iureiurando, vt in eo impio dogmate perseueret, & omnes, qui contrariæ doctrinæ adhærescunt, vbique ecclesiis exigat. Itaq; Valens relicta doctrina apostolica, hoc pacto ad partem aduersariam traductus est. Atque non longo temporis spatio interposito, cætera, quæ iusiurandum postulat, executus est. Nam Antiochena ecclesia magnū eiecit Meletium: Samosatena diuū Eusebiū: Laodicensem autē Pelagio, pastore fane egregio orbauit. Qui cum adolescens esset, duxit vxorem. Primoque nuptiarum die, in ipso nuptiali thalamo, sponsæ persuasit, vt castitatem pluris quàm concubitum æstimaret, & vt amorem fraternum pro coniunctione iugali teneret, edocuit. Verùm quanquam temperantiæ munus hoc pacto probe administravit, & alias quoque habuit virtutes huic persimiles, quæ pariter cum ea velut choros ducebant, ac propterea communi omnium consensu ad præsulatum illum ascendit, tamen splendores illos vitæ præclarè institutæ hostes veritatis minimè reueritus est, Sed tum istum in Arabiam, diuum Meletium in Armeniam, in Thraciam autē Eusebiū, qui doctrina apostolica diuulgāda permultos labores collocasset, relegauit. Iste Eusebius cū multas ecclesias pasto-